

BORSSZEM JANKÓ

Bérlők kara. — Már eddig is keserves volt existirozni!... hát még ezután!...

Előfizetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

Uj katonatörvény.

LEGYEN kemény az ifju ember,
 Harczos legyen mind a magyar —
 S ha ránk zudúl a muszka tenger,
 Legyünk mi dúló zivatar,
Mely tornyos hullámot kavar;
 Megtépi a nagy óceánt. . . .
 Jaj legyen annak, aki bánt!

Minden magyar mundérba bujjon,
 Ismerje meg a port s golyót.
 Szenvedni, túrni megtanuljon,
 És tudjon megfogadni szót,
 Ne legyen göthös és maród,
 Tudjon szabályt s becsületet
 Aki magyarnak született.

Harczos legyen mind, aki férfi,
 De egy se zsoldos, bamba báb,
 Ki hivatását meg nem érti,
 S mint gép megyen idebb-odább.
 Harczos legyen — és ne tovább!
 Ha tud csatázni — ez elég,
 Kaszárnya-mollyá ne tegyék!

Szolgáljon honnak és királynak,
 S ne káplári játékszerűl.
 Belőlünk jó harczt csinálnak,
 De szoldateszka nem kerül.
 Állunk a *gáton* emberül,
 De a *kaszárnya* udvarán,
 Cseh, morva, osztrák — jobb talán.

Az iskola műveljen elmét,
 S *polgárt* neveljen jót, hivat,
 Aki a harczt szent kötelemét
 Felfogni észt hoz és szívet.
 Békén ez alkot nagy művet
 S a harcztban ez kap koszorut,
 Mert győzni vagy meghalni tud.

Kit a tudás a föld porából
 Tisztítva ég felé emel:
 A fegyveres tömeg sorából
 Serkentse vágó lelke fel,
 Mely biztató szavakra lel,
 Mely bátoritva, bizva forr:
 »Excelsior! Excelsior!«

Ne szegjék lelke s kedve szárnyát
 Rosz törvény és — cseh tiszt urak,
 Unott, dohos börtön-kaszárnyák,
 S hazáját piszkoló harag;
Ne mondják néki: »légy te vak,
 Ne lásd mi szép, mi jó, mi nagy, —
 Ha látod, — rosz katona vagy«!

Ne mondják néki, hogy a polgár
 Dicső erénye nem erény;
 Ne higye azt, hogy aki szolgál,
 Attól a gondolat merény;
 Ne mondják, hogy egy uri kény
 Ha épen úgy tetszik neki —
 Még nemzetére löveti.

Ha vége lesz sok rongy mesének
 Mely még ma tiszt-szájon forog:
 Ha bölcsőbb s szebb hangon beszélnek
 A portépées nagy factorok;
 Ha rá irigység nem morog,
 Ha tisztul a kaszárnya lég
 Tisztté leszel — egy év elég.

De még akkor se sujtsa átok,
 Ha nem lesz is belőle tiszt;
 Kimondják rá csehek, kravátok:
 »Dass er ein rechter Esel ist« —
 S azért zseni, mint »civilist«
 S polgárként még sok éven át
 Hiven szolgálja a hazát.

Ám az, kit három évnek járma
 Leköt az únott borjuhoz,
 Azt elbutítja a kaszárnya,
 Tudást az már nem szomjuhoz,
 Lesz tétlen, pórias, gonosz
 S mikor a három év letel —
 Rongy proletárrá züllik el.

Törvényhozók! — Nem köll e törvény,
 Vessétek a pokolba ti!
 Mért nyíljon itt egy újabb örvény?
 Proletárt nem kell gyártani!
 Szátok merészen mondja ki:
 »Polgárt ne rontsunk meg soha, —
 Polgár a legjobb katona!«

B—ek hg az elhalt császár ellen zuditja vas paragrafusait — és Germániát sebz meg velők.

Apró hírek.

Heti naptár.

- Hétfő.** Magyar ember ne nézzen egy fölre, Tegye föl a totalizátóre. Árvatárból elvinné a közgyám — Inkább vesszen gyors szökésű kanczán.
- Kedd.** A jövőre ne is legyen gondod, Ad az ország, ha konczot nem — csontot; Más hivatalt ha a sors nem hoz rád, Juttathat még egy *illami korcsmát*.
- Szerda.** Kész arannyal váltják meg a törkölt, Elledelünk fáczán lesz, nem pörkölt. De a gentry vénei aggódnak: »Boldog isten, mit adunk el hólnap?!«
- Csütörtök.** Orrol a sok pesti fináncz-műves: Civis dohog: »A javaslat nyúves!« »Fővárosnak dukál extra-kolbász!« A *kétdobján* illyemmit dobol Kaas.
- Péntek.** Igazad van, szép hazám nemtője: *Jövedelem* kell nekünk, nem tőke! Budapest a vagyonába fulna, Ha olykor a tőkéhez nem nyulna.
- Szombat.** Tanakodnak, együtt ül az anket: Az eleje, a vége is bankét; Határozat: nem türjük e foltot! Nem adjuk ki a pálinkás boltot!
- Vasárnap.** Kormány daczol, a pugris nem enged, Forradalmi szólamokat penget, S míg a város bölcsi összenéznek, — *Elsikkadnak a liczencczjás pénzek.*

* * *

† **Személyi hírek.** Pényes ábrázatu *Zichy Jenő* gróf már elkészült a török vendégeket fogadó beszédével, s most önbálati gyakorlatait végzi a tükör előtt. — *Monyorókeréki Sutilka Stefi* műtáposó ma utazott el Göböllyörsre, hol a jólétet jelentő káposztás-hordó kajla dongái közt fog vendégszerepelni. — *Polonyi Géza* hon- és ügyvéd bñjel kutatászi körutjában egy véres fogpiszkálót talált, melyet mint bñjjelet át is adott a rendőrségnek, hogy ez alapon indítson vizsgálatot. — *Futtaki Gyula* argentin konzul ur és *Korbacsok Ignéz* fővárosi sajtó ur között oly elkésredett jegyzélváltás folyik, hogy az argentin consul kényszerülve lesz *Korbacsok Ignéz* urral a diplomáciai összeköttetést teljesen megszakítani. — *Penyvessy Ferencz**) — *Hármas-csengő predikái Balambér Marcell* kataszteri segédhivatali főnök-helyettes jelölt ur ma vezette oltárhoz *paklányi Makkász Timót Gergely* urnak egyetlen leányát *Elzát*. A boldog vőlegény, *Blattinszky Fedor* béziguei birtokaira vitte fiatal nejét lóháton. Ilyen nászutazás is ritka manapság.

♂ **A magyar művészek:** Benczúr et consortes élénken harcolnak a mellett, hogy a művészeti pályázatoknál csakis szakértők lehessenek bírálók. — Miféle arrogancia ez? Miféle vakmerő ujtás? Hát a tud. akadémiai pályázatoknál kik a drámabíró bizottság tagjai? Nem-e akademikusok? Majd bizony! Minden csekélységért szakértőkhöz fordulni!

†† **Irodalom.** *Bébé Lenke* asszony ma reggel 7—8-ig megírta »*Gyöngysor*« című regényét. Vajjon nem több

*) Rovatvezetőnk hasztalan öröklődött, hogy a jeles férfit valahol „megjelenni” lássa; mivel pedig neve állandóan ki van szedve, nem akartunk a nyomdának kellemetlenségét okozni azzal, hogy a kézet szétszedje.

A szerk.

lesz benne a *sor* mint a *gyöngy*? A mű »*Edith* szellemének« van ajánlva.

+ **Gyilkosság után.** A »*Budapesti Abajgató*« cz. képes napilap e héten a következőt jelenté: »Lapunk első oldalán sikerült rajzban közöljük az ismeretlen tettesek kitünően eltalált arczképeit.«

± „**Thurán Annát**“ veszély fenyegeti: jönnek a terézvárosi búcsúra a panoptikumok és panoráma-tárlatok a zöldszemű és halfarku kisasszonyokkal.

> **Mennyit** beszélnek a római **Élőkösöntőkről** — s hogy hallgatnak a bécsi **lékösöntőkről!**

— **1000 novella.** Ezeret megírni! Ez, Arnoldka, sok! — **Ámde** elolvasni: még nagyobb dolog.

Sport. (Uszóverseny 4°+R mellett.) A *szent-izsák-kerekegyház-malom-szalóki uszó-verseny* ma tartatott meg, községünk értelmiségének impozáns részvételével a *Maszlagh Dunczi* dinnye-földje mellett elterülő »*Kákás*« nevű tóban. Nagy baj volt az, hogy a fővárosi Sport-Clubból kölcsön kért uszó-nadrágok nem érkeztek meg idején. A hölgy közönséggel szemben így kényes helyzetbe jutott jury azt tanácsolta, hogy a hölgyek, amikor a versenyzők vízbe ugrása történik, kiáltás ez, hogy »*Pfujdájkszl!*« és fordítsák tekintetüket másfelé. A szünetek alatt a *Kuczorgó Muki* bandája szórakoztatta a közönséget. A verseny lefolyása különben a következő volt:

1. **Megnyitó verseny.** Győztes az, a ki tovább bírja szusszal. Indultak: *Suta Gyuri* csordás, *Rekettyés Tüske* Bálint, megyei bakter és *Becze Dani* esküdt. Rövid másfél óra elteltével *Suta Gyuri* ki-, *Becze Dani* elmerült, s így a győztes *Rekettyés Tüske* Bálint lett volna, ha a két versenytárs óvást nem emel, azt hozván fel, hogy *Rekettyés Tüske* Bálintnak mind a két lába sáros, ami amellet bizonyít, hogy fentemlített csak gázolt és nem uszott a vízben. A jury, daczára hogy *Tüske* az édes apjokat is emlegette, a díjat nem adta ki.

2. **Niuk versenye.** Indultak: *Nagy János* »*Lajcsi*«-ja, özv. *Kujtor Pálné* »*Jani*«-ja, *Rébi* cigányasszony »*Zsigá*«-ja és *Pecseéthy Leona* urhölgy ó ngnak »*Puszi*« nevű változatos szőrű kutyácskája. A közönség várakozása »*Puszi*«-hoz fűződött; de ahol sok a gyerek, ott nem lehet szó komoly versenyről; s így történt, hogy a versenyzők »*Puszi*«-t közrefogták ésszembelocsolták. *Pecseéthy Leona* urnő méltatlankodva kérte a juryt a verseny megszüntetésére.

3. **Nagy vegyesverseny.** Indultak: *Ködmön Péter* kisbéres, *Polifka Gyuráné* »*Fischerin du kleine*« nevű koczája, a *Sáji* zsidó két lova és a helybéli uraság 37 darab ürüje. *Ködmön Péter* és a malacz gyönyörű tempókban haladtak egymás mellett, s a közönség azt hitte, hogy holt verseny lesz, amikor *Ködmön* egy erős lábrugással illetván a malacot, alig egy orrhosszal érkezett be elsőnek.

Gróf Schönborn.

Bécsben öt komolyan vették —

Nem tehetünk róla mi:

Osztrák miniszterré tették,

Kár is erről szólani.

Mondják: bigot, schwarzgelb szolgál,

S nem akarja a javunk.

Mind ez csak az osztrák dolga

Nekünk ehhez nincs szavunk.

De, ha olvassuk, mit rólunk

Hajdanán e Schönborn irt,

Akkor is csak ennyit szólunk:

„Dieser Graf ist schönborn irt!“

„Magyar történelmi Szótár.“

— Szarvas-Simonyi munkája. —

Háromezter reklám-dráma,
 Melyről mindig zeng a fáma;
 Háromezter kötet lyra:
 Lombról, madárdalról írva;
 Háromezter székfoglaló,
 Akadémiába való;
 Háromezter vad novella —
 Hösnök: Ella, Bella, Stella;
 Háromezter rajz s karczolat —
 Mókázva, de niveau alatt;
 Háromezter vezércikkely —
 Hazamentés mindegyikkel;
 Háromezter csillag-regény
 A naturálistikus egén;
 Háromezter tudós munka
 Rettenetes unalmunkra —
 Mindazt, ami ebben érték,
 Tegyük össze — s hol egy mérték?
 Vessük mind e kincset rája —
 S ha Szarvasék egy munkája
 Hull a másik serpenyőre —
 Mosolyog a nyelvnek öre.
 S boldog véle Simonyi;
 Könyvük, bár a reklám hallgat,
 Az egész uj irodalmat
 Egymagában lenyomi.

Reb Menachem Cziczeszbeiszer

szörnyű átkozódásaiból.

— Túpszür álítsák tégedet szabdlábra, mint o hángyszor megérdemelsz!

— Ledjél te edj rezerviszt, és minden esztendőben tonáljanak fel ed őj poskát!

— O Kozarek oraság törölje le az izzodságodat!

— Belépti jedjel lehessen látni o holálodot.

— Oz életed a Donánál, a holálod o Donába ledjen biztasitva!

— Másfél mázsát nyomjál: te, és 75 dorob tégló!

— Bámulják meg téged az állatkerbe!

— Nyerd el a legsoványabb emberre kitözött jotalmat!

— A kotya czibálja le a bürödöt o másik zsidú hátarul!

— Mentenek fül a vád alul — két esztendüs vizsgálati fagság otán!

— O te kültségeden jobiláljonok meg tégedet!

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Vízi-mentést rendeznek be a mentők. Pom-pás idea! Használhatjuk a Fiume tájékán!

— Viharos napokat jósol Falb a jövő hónapra. Az angyalát! Megszimatolta talán, hogy extra czulág kell az öregemtől?

— Az anyai »jó sziv« az apai »menydörgös ménkü«-nek a villámhárítója.

— Mit is tudnak annyit jubilálni egy huszonöt éves jogi tanáron vagy komédiáson? Huszonötéves joghallgató — ez nagyobb virtus!

— Lóverseny után csak úgy érzem magamat, mintha én futottam volna. Totalisater ki vagyok merülve.

— Az egyetlen első dolgom volt tisztelegni Maj-

dán bácsinál. A jó öreg szolgálta szokott barátságos grombaságával fogadott és rámutatva a romokra, egy könyet törölt le terjedelmes piros zsebkendőjével. « Azok voltak a rigorosumi termék. » Könybe lábadt szemekkel viszonzok én is: azok ott pedig lesznek.

— Most beszéljen nekem még valaki a mulandóságról, mikor még a lerombolt szigorlati termeket is újra felépítik!

— Szent borzalommal ejtem ki e szót: váltó eljárás. Egy röpke szóban ennyi fájdalom!

— Nagy a rigorozálók száma. Vigaszom: »Versenyben bukni is dicső!«

A bomba.

— Monológ. —

Dr. Joh. Kaiserschmarn (ebédhez leül.) Hm! Sokkal jobb az appetitusom, mint eddig volt.. Sokkal jobb.. Már alig várom a leveskét... A konyha-illat beárad és csiklándja orromat... (Kéjes szimatolás). És mindezt mi okozta? Taaffe... Taaffe... Taaffe!... A ki olyan kedves volt, hogy nem kapott ordót. Soll's ihm einer nachmachen! He he!... Ez a tény, ez a körülmény az összes németiség étvágyára kitünő hatást gyakorolt. (Táguló orrcimpákkal). Ahá! Hozzák már a levest... de előbb egy pohár »püllst« hadd üríték Taaffe meg nem dekoráltatásának ragyogó hiányára! (Ajkához emeli a kancsót). Még egy ilyen vereség — s legyőzhetetlenek vagyunk! (E pillanatban egy Schönborn-féle bomba berepül az ablakon és kivetí kezéből a sörös kancsót.) Krruczi ájdákszl!

A „Muszáj!“ naptárból.

v. Vöröshegyi . . . és még aztot is küll mondani mogának, Johann, hogy én tégedet tegezni foglak.

Johann. Nem bánom, nagyságos uram : legyünk *per tu!*

Vizsgáló bíró. — Házás ön ?

Efraim Zwespengeist. — Nem kéremlásan. Ez az ütés ittend o fejemen más verekedésből származik.

Náday Ferencz.

Eddig volt ifju veterán —
Ó, mily keserves diadal!
És jaj, mi lesz majd ezután ?
Mi ám ? Veterán fiatal!

Sz. J.

*

A »Párisi«-ban lépett föl. Helyes a választás. Ő az az egyetlen magyar színész, a kinek a frakk legjobban illik. »*Le parisien de Budapest*«

*

Kár, hogy nem játszik eleget. Ezenként csak 365 estén lép föl.

Sok szép tulajdonsága mellett legszebb, hogy a felesége Nádayné.

*

A léhaság és ostobaság kitünő parodistája. S mégis rajonganak érte a léhák és ostobák ! Hogy ne ? — hisz a Náday léhája szeretetreméltó s ostobája szellemes.

*

A 25 év sem kurál ki a lázból, mely ellen az antipyrin sem használ : a lámpás-lázból.

Dr N—y. F—cz.

Proclamatio.

Szabadka polgármesterének !

Élénk, mozgalmás közgyűléstek az én dicső napjaimra emlékeztet. Így, így kell gyülekezni ! Oh, mért nem lehetek **szabadkai**, vagy **legalább szabad** ! ? Tapintatos eljárásáért fogadjja polgármester ur elvaráti jobbjomat.

Maradok, ott a hol vagyok és a hol muszáj lennem bámuló irigye

Dr. Starcevicz Dávid

martyr, próféta, köz- és váltóüggyvéd.

Krajekhuber Tóbiás

preschpurgi házi ur okoskodásai.

Czu tumm!

Natyon detszi negem, mikua asza nemszed, ami mókomokárull mintig hirdedi, hoty i ety arozlán: peáll a nadzionáll menazseripa mójomnak — ézs ógi mókomokát kiálld elokvent zolnognak: asztad nem etyép, mint ety szoykó, mint ety popogály mid'n ypsilant!

Ming dzsünállung ety *Schulvarein* — hast des nid xégn! — ik ollogidják ety *Emke*. **Ety Mójom Komédia Ez!** **Eckelhafte Magiarische Kultur Eselei!** (Eszted a finom agrosztichon gombaniroszda a barann von Eibischeig, ety naty bollütische capacidätt, gomoly diblamatt ézs indim brodeker én hoszám.)

És esz a **Ejhaj Muladó Kocsmai Egyled** (eszted osz agrosztichon dzsünálldam én!) mikua fodd a lekvikab ézs pele mend már fejipe negi a pókodor ézs a dokájer, ézs muzsikállda a dzigán és osz egész glumpert a hexti hotyfoldba dompolt: akkua gapja mogát ézs gildi ety invidaciann negink — *negink!* — hoty lébunk pe ming izs osz *Emke*.

No, hanem jó tyittek! Asz óbapirgamászter, ómi ety indim sbézi és xinunxgnosz én hoszám, mondta negig: »csag hatyatog mógotokat hozo muzsigállni — csag uaditsátog odhon!« Olá is mergelldo o nefit, ézs ming mintyája olá mergeldung o nefit és gülltüng negik exbresz rekámmadirt.

Beaszé erre rá göllidkeszde ety nóty tremdede égi háporu, ety bábriga szivadar, ety Krakadóa gepgedés a mótyor ujszágok ézs a tebi badriottische némed pládl. Hanem ming, ogik fogyung ming, nem pánung se óbergspont, se vicegspont, ézs diszta dzsünálldung negik asz álásbond.

Ézs ógorjátog tudni asz okát?.. *Dáttváfred!* (Eszted o némed-mótyor kalauer gamponállda a herr főu Blunzenfellner, ómi ety indim porád ézs Familien-selcher mi hoszánk.)

Na, dzsaghoty fégre pelád asz uaszág, hoty muszán negi zsegíteni negunk ety naty tunái kéhid, omire ming intyen adung ota a gét tunabart.

Naty follna asz én eremem aba, hoty ládóm: mintenit az uaszág broszberál a némed — ha ety gis gesserisék mékizs pele nem dzsebektedne a suas. Ellse asztad a haszondalan ficzgo, a Krasznahubay Nándua, ómi ety hídelen fiú én hoszám, ézs oadit geresgerull a Preschpurg: »éljen az *Emke!*« — a másikad mek asztad, hoty a némed diatterxöllschaft, ómi ele adta ety tarab asz én firmám, asz én nefi allad: mékizs mek-pukda.

P. p.!

A magas falon tul.

K-s I-r. Nos Bertikém, mit látsz oda át?

A-yi A-rt. A legszebb kabinetváltozást. Sajna, Ivorkám — ilyesmi nálunk nem fordul elő!

A Batthyányi mausoleumra.

— Epitáfium. —

Hősi lelkek testit rejti ez a csarnok:
Honfit, kit legyilkolt apró szolgál-zsarnok,
Embert, aki hévvel gondolkozott, érzett,
Főurat, ki büszkén, s bátoran elvérzett,
Férfit, kit jó asszony nem tud nem szeretni,
S kit a sok muló év nem tud feledtetni.

A jó, a hü asszonyt letettük melléje,
Ettől fogva szebb lesz a hős örök éje.
E nő méltó társa, hősi volt a lelke:
Mi más nőt porig sujt. ezt éig emelte.
Az özvegyi fátyla gyönggyel volt kivarrva,
Mert hálás szegények könnye hullott arra.

Poruk itt; — a lelkük vissza szállt az égbe,
S örökül nem szállt át ujabb nemzedékbe.
Maglehet osztozni földi javon, kincsen,
De a nagy lelkeknek örököse nincsen.

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

— Kérem a tekintetes kir. Törvényszéket, hogy *Serba Vendel* előrehaladott korát ne csak általános emberi szempontból, de azért is méltóztassék enyhítő körülményül betudni, mert ezen kor azt is igazolja egyszersmind, hogy védenzem a közönségesnél hosszabb időt töltött büntetlen feddhetetlenségben.

— Igenis, merő jogtalanság volt az, Tekintetes Törvényszék, hogy védenzemtől a hamis kulcsokat és betörő szerszámokat a betörés alkalmával elvették, mert hisz a polgári perrendtartás is kimondja, hogy a rendes mesterséghez szükséges szerszámok végrehajtás alá nem vonhatók; — már pedig ki merné állítani, hogy védenzemnek nem rendes mester-sége a betörés?!

— Mellőzni kérem a jelen esetben a halálbüntetés kimondását, mert, Tek. Törvényszék, megengedem ugyan, hogy védenzem előre megfontolt szándékkal ölte meg *Kovács Jánost*: de elvégre is ez nem minősülhet gyilkossággá egyrészt, mert védenzem nem tehet arról, hogy *Kovács János* koponyájának fala egy pappendekli ellenállási képességével sem birt, másrészt mert általános tapasztalatokból levont okszerű következtetés azt bizonyítja, hogy *Kovács Jánosnak* előbb vagy utóbb amugy is meg kellett volna halnia. Így tehát védenzem nem tett egyebet, mint hogy bele kontárkodott a gondviselés rendjébe és ugyanazt tenné a Tek. Törvényszék is az által, ha védenzemet kötélt általi halálra ítélné.

MIHASZNA ANDRÁS VENDÉGE.

— Bobby Budapesten. —

Angol policeman. Én Bobby vagyok, sir. Az ön hire-neve, sir, elterjedt hozzánk is, sir. Nagy bajban vagyunk, sir. Sehogy sem tudjuk elfogni azt a nőgyilkost, sir, a ki egész Londont izgalomban tartja; azért jöttem önhöz, sir, hogy jó indulatát kikérjem, sir. Mert érzem, sir, ha már ön sem tud segíteni, sir, akkor senki sem tud.

András (magában.) Mit szűrösködik véllem annyit ez a nimet? (Fennhangon.) Jóhelyt kereskedik, mert itt van az ész csak! Me'ffogom én aztat a hashasigató betyárt is, csak három dógot kívánok: annak a bizonyos illetőnek az arczképhasonmásolatos poltréját; meg azt, hogy möre vette a betyár a dilekczijót, meg hogy Londony ország-búl nem-é ódalgott el Amerika várassába? Mer' ha joda: kampez vásár, nem a mijénk az többet! Eztet a három dógot izenje meg nékem, akkor maj én is hozzá adom az én három dógomat: a m. kir. észt, erélt és tapéntatot. Ez elül szökyön meg a hunczut, ha tud. Hát csak keressen meg máskor is kedves komerádom, itt tanál engem mindég a poszton. Tisztölöm az otthun valókat. Hanem má most englis bitter, szervusz! Magam is bajba vagyok most: megest akadt egy Szimicsem, a keserüségit! Meg ami ennél is több: itt van Budapestön a Lócsing zsidó! Nem csak ütet kő jaz többitül, de a többit ü tülle is meg kő védelmezem. Halom ott látom az én komencziós vak kódisomat, eztet addég is jó lösz bekésérem, m. m. r. m. l.!

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

☆ O regál tolojdonosok eseti-
tül jotja nekem az eszibe o Lébele
Drehkopptúl az eset. Ez o Lébele
edszer elmén o szamszéd faloba
o Blanduft Mórícshoz, és elkezd
ott neki hozodni, hojd ü — Lé-
bele — van edj Herr von Tul-
penthal Bodapestről, omi azért
jütte, hod megvedjen mind o
joppjót az egész országba. O
Móríc sak hodjo ütöt beszélni.

Mikar mán ed fél óráig beszélte, monja neki o Móríc:
»Odjon holgoss már, hiszen ismerlek! Te vodj o Lébele
Drehkopp, ed saló, ed honczfut, omi két esztendüig ülte
Váczon!« Kiobálta erre rá horogosan o Lébele: »Te pi-
mosz, te olávolú! Ho ismeresz, mér nem mantad minyár?
Illik az idj megsalni az embert?« — O regáltolajdono-
sok is horogodják mogokat o Tiszo Kálmán oreságra,
hojd mért hatyta őket olejon sakdíg salni és hozodni.

☆ Külömben mandak én volomit, hojd a kecske is
jólokjon, o kápeszta is megmorodjon. O regáltolajdono-
sok elismerik, hojd kevesep gyüvedelemt vullották be. O
Tiszo Kálmán oreság eztet tortozik elhinni. (Én is el-
hiszek.)¹⁾ Oz állom megváltjo tülük o regálét o nodjobb,
az igozí gyüvedelem oloppján, sakhod ik meg fizessenek
az állomnok o komotok komotjával mindazt, omivel hós-
esztendü otátul fagva az állomt megkárosodták.

☆ Horogodják o zsidúkra, hojd o megváltú öldöz-
ték. — O Tiszo Kálmán oreság sopánsak o regálétül
okorjo o megváltú lenni, mégis hányan kijebólnak:
»feszítsd meg!«

☆ O Mackenzietül o künvt kitiltuttak o Német-
országbul; toln azért, mert o Mackenzievel mogával nem
todták tenni odjoneztet.

☆ Ho kettü veszekedi mogát, o harmodik o nyertes.
De ho két dokter veszekedi mogát, okkor odjon ki o nyertes?
Tolán o boldogolt német sászár, hojd nem holljo eztet a
sóf lármentot.

☆ Reméngylem, hojd o Vilmos sászár o Rómát
és Aloszországt nem o pápo szemeivel tekintette végig.

☆ Némelyik szügre okosztjo o mesterségít — né-
melyiket meg o mestersége.

☆ O Madorász oreság o képviseli háztul o hivoto-
los metereológ. Oz első jelentése volt: itt az iesz, hóllnak
már o levelek, — és letette o ház osztolára o temesvári
levélt.

☆ Edj kicsit nodjon is forcsa, hojd ho igoz, hojd
ozok o bizomos levelek az Orczy miniszter oreság írú osz-
tolárul kerölnek o nyilvánosságra. Jotjo errül rá nekem
az eszibe az o tolvaj, omi edj najd libát o kobátjo olott okort
elvinni, de edj dorobkoláb kikokocskált o kobátjo olól.

¹⁾ Én is! A szerk. ²⁾

²⁾ Én is! A szedő. ³⁾

³⁾ Én is! A corrector.

Monja neki a bírú: »Vagy kisebb libát lopjon, vagy hosz
szabbkobátot viseljen!« — Vod ne írjonok oljon leveleket,
vod sokjonok el jobban.

☆ Tonálok én edj kicsit forcsa, hojd o Starcsevits
oreság írjo contra Strossmayer. Vodj toln neki sak ok-
kor tetszi az o nóta, mikor ü mogo főjja?

☆ Oztot bizomosodja be a toposztolás, hojd ed nojd
fájdolomt sak ed másikkal lehet elnyamni. — Ozért nyó-
totta be hát o Floquet oreság a Bolanger revisiónja ellen
ed másik revisiónt.

Irodalom és Zene.

„Földiekkel játszó égi tünemény.“ Ébnek-hangra
szerezte s a D-hoz zengi Sanyaró Vendel.

„Nem átkozlak, nem szokásom.“ Szeliden sottogja
reb Manáchem Cziczeszbeiszter.

„Elvonnék én, csak adnának.“ A hentes-kira-
kat előtt gondolja S. V.

„Hol jár kend itt Pista bácsi?“ M. k. tapéntatos
induló. Szerezte és előadja M. András.

„Elátkozom ezt a czudar világot.“ Hattyudal, me-
lancholicus dörgelelemmel ordítja Dicsöffy Loránt.

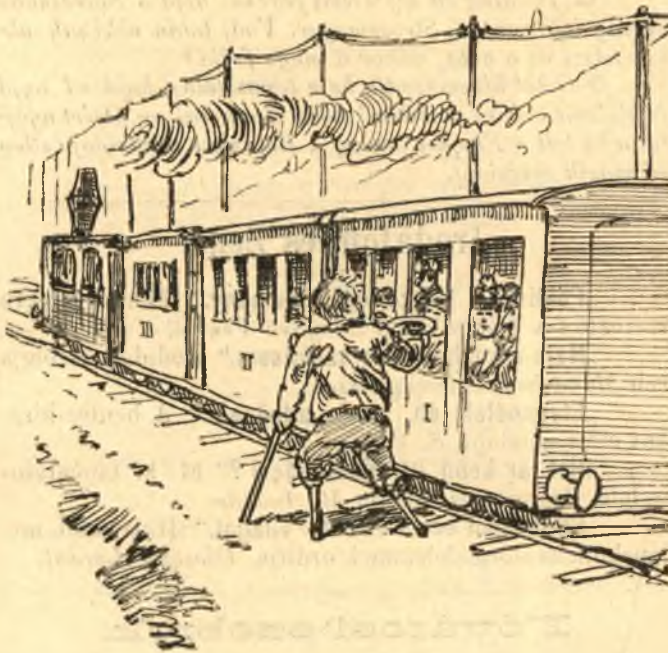
Fővárosi szobrok.

Nem csak Deák Ferenczben van hiven feltüntetve
a vízi betegség, melyben szenvedett, de az öreg Erkel ott
az Operaház fülkéjében, amint fájlalja a lábát, szintén kitü-
nően van ábrázolva.

(Beküldetett.)

— A napi lapokból. —

»A koldusok szemérmertlensége már határt nem ismer. Tegnap is a temesvár-aradi vonalon egy két falábban biczegő kéregető az Arad felé robogó vonatot végig koldulta. Nem lehetne az ilyen tolakodásnak végét vetni?«

REGALIA.

Törvényjavaslat

a regalejog megváltásáról s az új italmérési jövedékről.

Benyújtja Helfy Ignác.

Megokolás.

E két törvényjavaslattal a kormány igen könnyen teheti ki magát annak a szemrehányásnak, hogy nem annyira az ország pénzügyi javát tartotta szem előtt, mint inkább korteseit akarja jutalmazni és magának új korteseket nevelni. E szörnyű vád alól csak úgy tisztázódhatnak, ha az alábbi igen rövid javaslatot fogadják el:

1. §.

A regale megváltás összegének magassága az illető függetlenségi érzületétől föltételeztetik. Minél függetlenebb, annál többre becsülik a becsülő közegek a tőkésitendő jövedelmet.

2. §.

Italmérési jogot nem kaphat kormánypárti ember, vagyis: korcsmáros csak szélbali politikai színezetű egyéniség lehet.

3. §.

Mindkét esetben az érületi bizonyítványt a függetlenségi pártelnökök állítják ki.

Csodabogár.

— Hm, hm! —

(A „Veszprémi Közlöny“ kath. hetilap oct. 14. sz.)

Tanképesítő vizsgálati díjak. A vallás-és közoktatásügyi miniszter legújabbán elrendelte, hogy ezentúl a tanító-és tanítónő képezde növendékei 10 frtot, a nem államilag képzett és magán uton készült növendékek pedig 20 frtot fizessenek vizsgálati díjúl.

Miraflore. Jól sejtí ön, hogy tentánkba egy csöpp epe sem keveredett, midőn B. L. énekmodjának apró, sah! egy kis jó indulattal

oly könnyen javítható hiányairól emlékezett meg a multkor Cicisbeo. Ugy a hangképzésnek, mint az előadási izlésének megvannak a maga dogmái. Epen mert a »hívő« hívek« sorába tartozik C., reklamálta a bel cantót, s B. L.-nál akarni azt jelenti: tudni. A megintett másik aranyos: kedvenczünk. Bája a közös miénk. A pluralissal nem törődünk. Hol legyenek, hol legyenek. Ennyi tán csak szabad? Érdeklődését köszönjük, de a többi széről, amit nekünk juttat, hallgatunk. — Cyconia ex Polonia. Annaira még sem illik komázni az Istennel. Sokban van igaz: a Péterfillér is csak páholy-foglalás a majdani paradicsomi előadások magasztos unalmi ellen. De hát egész társadalmi rendünk hiányos: itt alant csak a bünt büntetjük. A jók concurráljanak a mennyei pálmáért. Az a helyiség, melyet nagy alapítója arra szánt, hogy »tusculum virosum clarissimum« legyen, sokszor volt már kritika tárgya a sajtóban s a komoly honfák lelkiismeretében. Ez idő szerint az az igaz, a szép és jó, ami onnan kerül. Az áramlat az ő malmukat hajtja. Eddison telefonjait rég elmúlt előnevek és előjogok vak bogarai repkedik körül. De rajtunk ne muljék a hessegetés. Tartalmas levelét eltettük. — Hmbg. Mért tudjanak ott jobban magyarul, mint nálunk? — Szgd. Amig a Degenfeldek, Wenckheimok stb. nem váltanak magyar nevet: Seiffensteinerünk is megmarad a maga ősi neve mellett. — K. J. Nagyon sok ember lehet az a R. A. ur, mert: »illetlenül, bérze ügynök, tánczművész, életbirt. felügyelő, tyukszem-orvos, zongoragyári megbízott és fényképész«. Különös, hogy elhallgatja magyar irói voltát. Mert bizonyosan az. Vagy tán nem tud magyarul? Hiszen magyar íróra nézve ez nem föltétlenül szükséges! — Nix Nuczu. Nagy részt ügyesek. A használhatókat kiszemeltük. — Cueta. Mit? Hogy az »inyes mesterek szótár« helyett szóstárt csináljanak? Már mért nem mindjárt szóstártárt? Egyéb ételnevei sült bolondságok vagy ha jobban szereti, sültellenek. Tehát füstölje fel a tudományát. Azt, hogy oda pörköltünk s hogy a rántás kissé erős lett, annak tulajdonítsa, hogy ön a mi kozmánkat merete hibáztatni. Egyetlen jó, amit küldött, a sajtóhibája, mely nálunk kellő párolásnak örvend. Ne folytassa. — S. A sok homokkal, melyet irására szórt, nem birta ellensúlyozni annak csekély foglalatát. — W. Á. Mea culpa, mea culpa maximát kiáltunk. Arra a nemes szellemre, melytől egy vak pillanat eltántorított, ismét ráismertünk és zengjük dicsét. — Jurista. Nem csupán megjelenése magában, de megjelenése ritkasága is ünneppé avatja azt a napot, melyen rólunk megemlékezik. A küldemény jelességben régi, fordulataiban új. Üdv és köszönet. — Kgó. Nehányát közöljük. Vigan előre! — Régi nyájias olvasó. Ugyan az, a ki többieket. — Z. S. Az orv. bizonyítványt megilletődéssel, a többi megelégedéssel olvastuk. — Vidi. Csalatkozik. Azért T. Kálm. még nem lép be a sas-klubba. — »Szüreti képek.« Tán a következő számban.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.